

anterior acabem d'exposar semblants, no podran deixar lloc al dubte respecte an aquest extrem; però, per quin mecanisme s produeix la vaso-constricció? Bastant difícil de contestar resulta aquest punt, si bé nosaltres estem en la convicció de que ls fets són prou eloqüents pera que per sí sols ens indiquin el camí que devem seguir, tant que per desbaratat tindriem el parer que sens més ni més admets un efecte directe del medicament sobre les túniques dels vasos, sens comptar per res am l'intervenció del sistema nerviós. An ell és aon se dirigeix l'acció de l'acid thymic, o sinó que ho diguin les culvusions i l'hemiplegia que en certs casos presenten els animals intoxicats experimentalment. Els mateixos efectes que produeix el thymol actuant sobre l'organisme humà, venen a confirmar-nos la nostra manera de pensar; per exemple: si donada una lesió inflamatoria qualsevulga, se prescriuen al malalt fonents am solució tyhmica, al poc temps observarem sempre l'aspecte caracteristic que pren la pell, i que comunment se designa amb el mot *pell de gallina*, estat degut, com tot-hom sab, a la constricció dels vasets periferics; constricció d'origen nerviós, jamai tunic-vascular, fet ben evident en els estats especials produïts per causes morals que la gent en diu *esglaiament* en son llenguatge typic i descriptiu.

El microscopi també, segons deixàrem sentat en paragraphs passats, demostra la vaso-constricció d'una manera inconcusa. De totes maneres, aon aquesta s nota d'una manera ferma i marcadissima és en els edemes, siguen d'allí on siguen; i és tant segur l'efecte, que permet puga esser considerat el thymol com un ver model de medicaments que, aplicats a la pràctica i en igualtat de condicions, produeixen els mateixos resultats clinics; tant és aixís que per aquest cantó ben bé sel pot comparar a la quinina aplicada al tractament del paludisme, als iodurs i mercurials en la syphilis, a la digital en algunes cardiopathies, a l'alcool en certes i determinades pneumonies, etc., etc.

Trobem en l'obra de therapeutica del Dr. Manquat (1) que al tractar de l'acció physiologica del thymol cita en son capitol corresponent i apart, el parer den Bäly, qui admet un efecte especial del medicament sobre l systema nerviós, que s tradueix, segons ell, baix forma: xiulets d'orelles, sordera i sensació de constricció en els polsos; sense que ns expliqui dit autor ni l significat ni la genesi d'aital tripode syndromic, que entenem que pot interpretar-se de dugues maneres totalment oposades, ja

(1). Primera traducció espanyola, editada per la casa Espasa i C.^a